

Til § 24

Ved lov nr. 470 af 20. juni 1996 om ændring af lov om radiokommunikation blev det tilladt at oprette og drive alle typer af radioanlæg, der kun er indrettet til modtagning, uden særskilt tilladelse.

Loven trådte i kraft den 1. juli 1996, og det har herefter været lovligt at købe eller leje alle former for radiomodtagere, herunder modtagere der kan anvendes til uberettiget aflytning af radiokommunikation.

Selvom der næppe er anledning til at tro, at aflytningsproblemet herved er blevet væsentligt større end tidligere, har der vist sig behov for større information om aflytningsrisikoen. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at brugerne af radiobaserede offentlige telenet og teletjenester får oplysninger herom.

Det bemærkes, at det følger af straffelovens § 263, at uberettiget aflytning af telekommunikation, herunder samtaler ført over mobiltelefon, er strafbart.

Til § 25

Telestyrelsen får med denne bestemmelse adgang til at i administrative forskrifter at fastsætte tekniske bestemmelser for radioanlæg. Sådanne bestemmelser vil kunne omhandle forhold, der ikke er omfattet af lov om elektromagnetiske forstyrrelser eller lov om satellitjordstations- og teleterminaludstyr.

De omtalte tekniske bestemmelser fastsættes med baggrund i relevante nationale og internationale standarder, såfremt sådanne eksisterer.

Hvorvidt Telestyrelsen på et givet udstyrsområde fastsætter tekniske bestemmelser f.eks. med henblik på typegodkendelse, godkendelse i medfør af kvalitetsstyringssystemer, overensstemmelse ved brug af fabrikanterklæringer eller vælger at udstede individuelle tilladelser på baggrund af en teknisk vurdering i hvert enkelt tilfælde vil blive besluttet under hensyntagen til følgende forhold:

1. Om udstyret er masseproduceret
2. Om der umiddelbart forventes et behov for udstyret i Danmark
3. Om der forventes ibrugtaget et større antal af det pågældende udstyr
4. Om tilladelsesindehaver/brugerne kan formodes at have – eller at tilvejebringe - tilstrækkelig teknisk indsigt til på forsvarlig vis at kunne etablere og drive det pågældende udstyr.

Til § 26-27

Bestemmelsen om, at der ikke må oprettes, drives eller bruges sendestationer for radiospredning (ra-

dio- og fjernsynsvirksomhed) på det åbne hav eller i lufrummet derover er videreførelse af den gældende lovs bestemmelser (vedtaget af Folketinget i 1962). Der foreligger endvidere en bekendtgørelse af en europæisk overenskomst af 22. januar 1965, som Danmark har ratificeret med virkning fra 1967. I bekendtgørelsens artikel 1 defineres radiospredningsstationer, der oprettes eller drives om bord i skibe, luftfartøjer eller andre flydende eller luftbårne indretninger, som uden for nationalt territorium foretager radiospredning. I samme bekendtgørelses artikel 2 siger man, at hver af de kontraherende parter forpligter sig til at tage passende skridt til i overensstemmelse med sine love at gøre oprettelse eller drift af de i artikel 1 omhandlede radiospredningsstationer samt bevidst medvirken hertil til strafbare handlinger. I dag har de fleste vest-europæiske lande tiltrådt overenskomsten.

Det er ikke med bestemmelsen hensigten at regulere radiospredning ved hjælp af satellitter.

Til § 28

Bestemmelsen vedrører Telestyrelsens tilsynsforpligtelser på området og de gennemtvingsmuligheder Telestyrelsen har i den forbindelse. Påbud kan således pålægges såvel individuelle tilladelseshavere som brugere af udstyr, der ikke kræver individuel tilladelse.

Tilladelsesindehaveren kan med hjemmel i disse bestemmelser pålægges dagbøder og tilladelsen kan tilbagekaldes, hvis vilkårene for tilladelsen eller lovens øvrige krav til tilladelseindehaver ikke overholdes. Anvendelsen af dagbøder forudsætter at Telestyrelsen forinden har truffet afgørelse om, at der foreligger en overtrædelse af gældende bestemmelser eller vilkår og har meddelt påbud om overholdelse heraf.

Tilbagekaldelse af en tilladelse er ikke i alle tilfælde et hensigtsmæssigt reguleringsinstrument og vil kunne vise sig at være en dårlig løsning for brugerne af tjenester, der udbydes på grundlag af det pågældende net. Brugernes hovedinteresse er, at tilladelseindehaveren overholder fastsatte tilladelsesvilkår og lovens øvrige bestemmelser. Anvendelse af dagbøder er således i en række tilfælde et langt mere hensigtsmæssigt reguleringsinstrument. Telestyrelsens mulighed for at anvende dagbøder fjerner eventuelle økonomiske incitamenter for en tilladelseindehaver til ikke at opfylde de fastsatte vilkår. Ved fastsættelse af dagbødernes størrelse bør det derfor sikres, at beløbet har en sådan størrelse, at det virker adfærdsregulerende på tilladelseindehaveren.